

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1399/2019
22.01.2020 године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Срећка Милиновића и др., због кривичног дела тешко убиство у саизвршилаштву из члана 114. став 1. тачка 5. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених Срећка Милиновића и Милана Тешића, адв. Вићентија Даријевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину ЗК 68/17 од 03.04.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 698/19 од 30.09.2019. године, у седници већа одржаној дана 22.01.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Срећка Милиновића и Милана Тешића, адв. Вићентија Даријевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину ЗК 68/17 од 03.04.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 698/19 од 30.09.2019. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљених **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину ЗК 68/17 од 03.04.2019. године, окривљени Срећко Милиновић, оглашен је кривим због кривичног дела тешко убиство у саизвршилаштву из члана 114. тачка 5) у вези члана 33. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од 15 година, а окривљени Милан Тешић, због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од десет година и на основу члана 63. став 1. КЗ, окривљенима се у изречену казну затвора урачунава време проведено у притвору и то окривљеном Срећку Милиновићу, почев од 20.08.2015. године па надаље, а окривљеном Милану Тешићу, почев од 31.07.2015. године па надаље.

На основу члана 264. став 1. ЗКП, окривљени су обавезани на плаћање судског пашала и то сваки окривљени у износу од по 5.000,00 динара, док о осталим трошковима суд ће одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 698/19 од 30.09.2019. године, усвојена је жалба Вишег јавног тужиоца у Зрењанину и преиначена пресуда Вишег суда у Зрењанину ЗК 68/17 од 03.04.2019. године, у делу одлуке о кривичној санкцији у односу на окривљеног Срећка Милиновића, тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеног Срећка Милиновића, због кривичног дела тешко убиство у саизвршилаштву из члана 114. тачка 5) у вези члана 33. КЗ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом осудио на казну затвора у трајању од 20 година у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 20.08.2015. године па надаље, док су жалба браниоца окривљених као и жалба Вишег јавног тужиоца у Зрењанину у преосталом делу одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљених Срећка Милиновића и Милана Тешића, адв. Вићентија Даријевића, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или пак исте преиначи и окривљене ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док су у осталом делу испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тач.2. и 3. ЗКП).

Бранилац окривљених Срећка Милиновића и Милана Тешића, адв. Вићентије Даријевић, у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да су побијане правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, истицањем да се заснивају на незаконитом доказу, на коме се по одредбама ЗКП пресуда не може заснивати и то на изјави АА, датој дана 15.04.2014. године, пред судијом за претходни поступак Вишег суда у Зрењанину, поводом замолнице за пружање правне помоћи Државног тужилаштва Берлин – Немачка број .. АП ../. у кривичном поступку због кривичног дела убиство из члана 211. Немачког КЗ, те да се ради о лицу које никада није имало својство саоптуженог лица у односу на оптужене Срећка Милиновића и Милана Тешића у смислу одредбе члана 406. ЗКП.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљених Срећка Милиновића и Милана Тешића, адв. Вићентије Даријевић, већ је истицао у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да је тај жалбени навод неоснован и о томе на страни 4 (трећи и четврти став) и страни 5 (први, други и трећи став) образложења, дао веома јасне разлоге, које Врховни

касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Стога и по налажењу Врховног касационог суда неосновани су наводи браниоца окривљених којима се указује да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказу на коме се не могу заснивати, тј. да је доношењем правноснажних пресуда учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Срећка Милиновића и Милана Тешића, адв. Вићентија Даријевића, у осталом делу је одбачен.

Наиме, бранилац окривљених у осталом делу захтева за заштиту законитости указује да у односу на виност окривљених, не постоји ниједан правно релевантан доказ који указује да је другооптужени Милан Тешић, критичном приликом знао да ће било ко лишити живота оштећеног ББ, а да то не потврђује чак ни АА. Изнетим наводима, по налажењу Врховног касационог суда, бранилац окривљених оспорава чињенично стање утврђено правноснажним пресудама и указује на погрешну оцену изведених доказа, а што не представља основ због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Захтевом за заштиту законитости бранилац окривљених указује да у побијаним правноснажним пресудама нису наведени разлози на основу којих проистиче да је окривљени Милан Тешић, својим умишљајем обухватио објективне елементе неког кривичног дела и ког кривичног дела, а да приликом утврђивања умишљаја односно виности окривљеног Срећка Милиновића, првостепени суд уопште не наводи у чему се састоји то саизвршилаштво, односно не образлаже овај облик саучесништва, из чега произлази да се захтевом за заштиту законитости указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а која повреда није предвиђена као законски основ за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног односно његовог браниоца, у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Бранилац окривљених Срећка Милиновића и Милана Тешића, адв. Вићентије Даријевић, у уводу захтева за заштиту законитости означава и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, али у образложењу захтева не наводи разлоге због којих сматра да је побијаним пресудама дошло до наведене повреде закона, а како Врховни касациони суд испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога (члан 485. став 1), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости у смислу члана 489. став 1. ЗКП, то је овај суд оценио да захтев за заштиту законитости браниоца окривљених у овом делу нема законом прописани садржај у смислу члана 484. ЗКП, који прописује да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1).

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде у односу на одбијајући део на основу члана 491. став 1. ЗКП, док је у осталом делу захтев одбацио на основу члана 487. став 1. тач.2. и 3. ЗКП, у вези члана 484. и 485. став 4. ЗКП.

Записничар – саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа – судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић